

ամայն 7ին հեռագիր մը Հռովմէն կը ծա-
նուցանէր՝ որ իտալական Գեապանատունն
լոնդոնի՝ գրած է պաշտօնապէս առ իտալա-
կան վարչութիւնն՝ որ Մարկոնի այժմ կը
գրադուի հաստատելու իւր անգիր հեռագիրն
Մանչի ծովուն մէկ փոփոխութիւն մինչեւ միւսը,
(հաղորդակցութեան մէջ գնելով՝ անգղիական
ափանց վրայ գտնուող Բուրնմուսթ տեղը գաղ-
ղիական եզերքին վրայ եղած Շէրբուրգի հետ),
որ է ըսել 36 քիլոմետր (զրեթէ 60 մղոն)
հեռաւորութեան վրայ : — Գերմանիայէն
եկած (յրազրաց ձեռքով) բայց դեռ ոչ վաւե-
րացուած անորոշ լուր մ'այս օրերուս մէջ
կը ծանուցանէր՝ որ մինչեւ 125 և աւելի
քիլոմետր հեռաւորութեան վրայ յաջող փո-
փոխ կապութիւնք են :

ՎԱՐԶՈՒԹԻՒՆ

ԹԱԻՐԻՋՈՒ ԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

Ազնիւ խմբագիր,

Լսարանական Ընկերութիւնն Պարբերական
հայոց մատուցական և բարոյական զարգաց-
ման նպատակով երկու շաբաթը մի
անգամ ապրիլն է հասարակական ճորի դասա-
խօսութիւններ :

Ընկերութեան Վարչութիւնը ներկայ դրու-
թեամբ դիմում է յատկապէս հայ հե-
ղինականներին, Թարգմանիչներին և հրատարա-
կիչներին, և խնդրում որ հաճին քաջալերել և
օժանդակել այս բարենպաստ և նշանակալի, նու-
րեղով իրանց հրատարակութիւններին մի մի
օրինակ, մանաւանդ Գրեական, Առողջապա-
հական, Մանկավարժական և Պատմական եր-
կեր :

Շնորհակալութեամբ ընդունվում է նաեւ
ազնիւ հայ հատարակութիւնից նուիրված ու եւ
է դերք կամ փող :

Հաճեցէք, Ազնիւ խմբագիր, մեր այս դրու-
թեան մի անկիւն շնորհի մեր պատուական
Թերթում և ընդունել մեր շնորհակալութիւն :

Նախագահ Վարդապետան

Դեկտեմբեր 4. 8. ՓԱՇԱՅԱՆ

Salle de Conférence Arménienne
Tauris - (Perse)

ՀԱՏԻՊ

(ՆՄԱՆՈՂՈՂՈՒՄ)

ՊԱՅԾԱՌ արեւին աստ « մնա՛ն — բարով »,
իմ սիրուն հասովիկ, մտիւր գերեզման.
Ես քեզ կը ծածկեմ մի բուռն թրա Բողով՝
Գուցէ քո վերամ լինի բաւական :
Բայց կը բողբոս, գիտեմ, ամկականած,
« Թէ պատեղ պատկած մեծակ ու տոնիւր
Կը փոսմ շուտով՝ դեռ « ըյս » չը տեսած՝
Կը դառնամ որդին խալառ կերակուր... »
Մի՛ յուսահատուիր, պառկիր ամվերդով
Այդ գերեզմանում, որ սահում են միշտ
Սիրաւետ ժամեր ոսկի թեւերով,
Ուր որ հաճվիս է « տառապանք » ու « վիշտ »...
Ես ծիծաղաղէմ մայր Բողի կուրծքը
Խոփով պատկելով՝ պահ կը տամ մըսմ.
Թող քեզ զօրակից լինի միայն յոյսը,
Միմիւն օրերը կենսատու գարնամ...
Վերստին անգամ դու այն ժամանակ
Կը բռնես ուրախ սիրուն ծաղիկ պէս.
Գետնին խաւերում ազատ, համարձակ
Խիստ մորաքողորդ « ծիւր » կ'արծակես...
Գարնամ հովաթիւզ գեփիւն հաճելի,
Որպէս մայրական սիրոյ գուրգուրանք,
Գալով լեռներից՝ քո քնքայլ թերթեր
Մեղմիկ կը շղէ, կը գտնէ քո կեանք...
Եւ որքան մայսեան լուի գիշերներ
Քո մեղմ, հովասուն ատուերներ տակ՝
Պիտ հիշեցմ « ամվեր զաւանկներ »
Դիւթական ծայրով — սիրալիտ սոխակ...
Իսկ ես խղճեմ... առանձն թշուառ,
Իմ սիրուն հասովիկ, կ'իջման գերեզման,
Ուր սատմ Բողի տակ պառկած կը մնամ՝
Միմիւն աշխարհի կատարած վախճան...
Բայց յուսով եմ քաջ այն ուրախ ժամին
Պիտ ստանամ ճորից եւ կենդանութիւն,
Երբ ճիշդ խօսքով միւս դատաստանին
Կ'արթնանայ քմից համայն բնութիւն... »

ԳՐԻԳՐ ԲԱՆԱՍԵԱՆՑ

